

Lustrum-uitje van the Rhine Town Roses
19 september 2012

Eindelijk was de dag dan daar dat we ons eerste Lustrum konden gaan vieren. Weliswaar een jaar later dan gepland, gingen we op initiatief van onze Queen naar Amsterdam voor een workshop buikdansen bij de beroemde Buikdanseres Yonina.

Aanvankelijk leek het erop dat Comtesse Germaine de Zomergem en Baronesse of Boop vanwege lichamelijk ongerief niet mee konden, maar gelukkig waren ze tijdig hersteld en gingen we met twaalf blijde Roses op pad.

Zoals we onderhand gewend zijn vertrokken we in de ochtend van station Ede-Wageningen richting Amsterdam en pikten bij station Veenendaal - De Klomp Countesse of Serendip op. Die had vanwege allerlei weg-opbrekingen en omleidingen al een kleine wereldreis achter de rug en was blij dat ze even kon bijkomen.

Vanaf station Amstel ging de reis verder met bus 65 richting Amsterdam Zuid, waar Yonina woont. Zoals we onderhand ook gewend zijn verliep het overstappen niet zonder strubbelingen. Onze bus vertrok van het 'busstation beneden' maar omdat we eerst verkeerd gingen zagen we de bus voor ons neus weggrijden. Gelukkig kwam er na 15 minuten weer één (zoals onze queen wijs sprak: 'bussen en trams zijn als mannen, er komt altijd weer een volgende').

We waren een beetje laat maar Yonina en haar assistente Shira ontvingen ons allerhartelijkst.

We werden welkom geheten met koffie, thee en cake en bonbons. Yonina vertelde eerst één en ander over haar zelf. Ze is geboren in New York, haar moeder is een Libanese en ze danst al vanaf haar derde jaar. Ze heeft de School of Performing Arts in New York doorlopen (waarop de tv serie Fame is gebaseerd) en over de hele wereld gedanst.

Aansluitend aan haar persoonlijke verhaal ging ze over op het ontstaan van de oriëntaalse dans. Deze exotische dans is al meer dan

vier duizend jaar geleden ontstaan. In de oudheid werd de oriëntaalse dans uitgevoerd als vruchtbaarheidsrite, als ode aan de natuur en als uiting van vreugde over de kracht van lichaam en geest. Tegenwoordig wordt deze dans nog veel gedanst, vooral op bruiloften of andere feesten, of zomaar voor plezier. Er wordt veel geïmproviseerd.

In het Midden Oosten geven mannen en vrouwen, oud en jong zich graag over aan deze dans. Het is hun nationale dansvorm.

Terwijl Yonina enthousiast vertelt over de dans doet ze ondertussen voor hoe er gedanst wordt en nodigt ons uit om zittend op onze stoel mee te doen.

De bewegingen zijn vooral sierlijk en gracieus.

Er worden sierlijke bewegingen gemaakt met de armen en handen, met het hoofd, de schouders en de buik.

Als we later gaan staan komen daar ook de bewegen met de heupen, bekken en benen bij.

Op de achtergrond speelt zachtjes oosterse muziek, wat zorgt voor een prettige sfeer.

Later komt assistente Shira ons dansen begeleiden door de arabische drum te bespelen. Ze doet dat heel mooi en ritmisch.

We doen allemaal erg ons best om alle aanwijzingen van Yonina op te volgen. Het is soms moeilijk om de geïsoleerde bewegingen te maken met bv schouders of hoofd, zonder dat het hele lijf mee doet.

Maar dat is een kwestie van thuis oefenen.

Yonina geeft aan dat de bewegingen van het buikdansen erg goed zijn voor zowel lichaam als geest.

De bewegingen houden de spieren soepel en ontspannen en is ook goed als je ouder wordt en wat stijver in rug of gewrichten of last krijgt van reuma.

Daarnaast werkt het dansen ook goed tegen stress en voor geestelijke ontspanning.

Yonina vertelt over de voordelen van een goede lichaamshouding, over hoe je door je houding overkomt op anderen, over flirten enz.

Na een paar uur van luisteren en in praktijk brengen beginnen we trek te krijgen en wordt er gepauzeerd voor een heerlijke lunch.

Shira heeft ondertussen in de keuken allemaal heerlijke hapjes klaargemaakt en allemaal kosjer.

Er zijn wraps en quiche en heerlijk Turks brood met Humus en aubergine. Verder broodjes met aardbeien en lekkere yogurt met vruchtjes na.

Na de lunch gaat Yonina onvermoeibaar voort.

Wij laten ons niet kennen en gaan onvermoeibaar met haar 'mee' in de dans. Er komen nu ook sluiers bij en Baronesse of Boop knoopt net als Yonina een doek om haar heupen met rinkelende muntjes om het exotisch effect te vergroten.

Het zag er allemaal fantastisch uit en Comtesse Germaine de Zomergem kon dan ook mooie en kleurrijke foto's en video's maken.

De tijd vloog om en omdat we door het 'overstap gedoe' vergeten waren te pinnen ging de queen samen met Shira op pad, op zoek naar een pin-automaat om onze gastvrouw te kunnen betalen.

Na later bleek hebben ze aardig door Amsterdam moeten crossen omdat pinnen (vanwege het bedrag) alleen lukte bij het juiste pin-apparaat van de enige echte bank van de Roses.

Gelukkig is het gelukt en kon er afgerekend worden.

De workshop zou duren van 11.00 tot 14.00 uur en ondertussen was het 15.30 uur geworden.

Tijd dus om dankbaar afscheid te nemen van Yonina en Shira.

We hadden écht een fantastische middag gehad.

Op dit punt haakte Baronesse of Boop af. In verband met een onderzoek de volgende dag mocht ze vanaf een bepaalde tijd niet meer eten en was het niet zinvol om verder mee te gaan.

De volgende actie op ons program was de Albert Cuyp en omliggende winkels. Het bleek te ver om te lopen dus op advies van Yonina zouden we tram 24 nemen. Echter ook tram 24 gaat twee verschillende richtingen uit. Na wat heen en weer geloop en vragen kwamen we

uiteindelijk in de juiste tram. Lady Mechtild begon al wat zenuwachtig te worden.

Als moeder/schoonmoeder van de aanstaande bruidegom en bruid had ze het plan om op de Albert Cuyp een mooie zijden lap te kopen voor haar feestelijke outfit. Het leek erop dat de tijd daarvoor minimaal werd.

Toen we uiteindelijk met de tram bij de Albert Cuyp aankwamen begon het te gieten. Een deel van de groep ging schuilen maar daarvoor had Lady Mechtild geen tijd.

Door de harde regen ontdekte Comtesse Germaine de Zomergem dat ze haar rode paraplu niet meer had. Die was in de bus blijven liggen. Dat was jammer met dit weer, maar uiteindelijk kwamen Comtesse Germaine de Zomergem en Lady Garnet tot de conclusie dat de plu ooit 'geleend' was en dat goed op de lange duur kennelijk toch niet gedijt.

Gelukkig waren er op de Albert Cuyp genoeg voordelige rode pluutjes te koop.

Op de Albert Cuyp vielen we in groepjes uiteen om even gezellig te winkelen. Donna Albertina en Lady of Leisure waren zeer verrast toen een aardige man hen spontaan een bos bloemen aanbood omdat hij vond dat ze er zo mooi uitzagen. Zoiets kan alleen in Amsterdam.

Tegen half zes kwamen groepje na groepje binnendruppelen bij restaurant De Bazar aan de Albert Cuypstraat.

Dit restaurant was volledig in stijl met wat we eerder die dag hadden beleefd. Het was gezellig oosters ingericht, met prachtige hoge plafonds en sfeervolle verlichting.

Het eten was heerlijk en de wijn smaakte voortreffelijk.

De queen en de vice besloten als dessert de koffie Bazar te bestellen. Een kop koffie met een schaalje zoetheid, zoals Turks fruit, Baklava en dadels.

We waren zeer verrast toen de zoetheid werd opgediend met een dekentje van witte suikerslierten. De slierten zagen eruit als lange

witte haren en de Queen kreeg het gevoel alsof ze haar lieve Chiara aan het opeten was.

Er was zoveel zoetheid dat we het met z'n allen konden delen.

De dag zat er bijna weer op en we besloten richting station te gaan. Niet al te ver van de Albert Cuyp stapten we op de tram richting station. Met een beetje geluk zouden we de trein halen van 19.53 uur. Aangekomen bij het station maakten we voort om de trein te halen op spoor 4B maar daar aangekomen was er geen trein en bleek er een wijziging te zijn naar een ander spoor.

Eigenlijk hadden we hiervoor te weinig tijd maar we wilden het proberen.

Countesse of Serendip snelde de trap af, zag het laatste treetje niet en pats daar lag ze.

Gelukkig niets gebroken, maar wel heel vervelende pech en we besloten geen poging meer te doen om de trein te halen.

Dan maar weer de wijze uitspraak van de Queen hanteren: ' Er komt altijd weer een volgende' .

Na wat onderzoek bleek ' de volgende' toch weer te komen op het spoor waar we eerst waren, dus hup de trap weer op en terug.

Lady Garnet was toch wel boos over de slechte informatievoorziening en ging terecht even naar het NS loket om daar haar beklag te doen.

Een half uurtje later namen we de volgende trein.

Onderweg naar huis waren we het er over eens dat we een fantastische dag hadden gehad.

Lady Mechtild was extra blij met de prachtige stoffen die ze voor haar komende feest op de kop had getikt.

Op naar het volgende Lustrum!

Lady of Leisure, vice queen